

paa, hvad de have sagt, stönt dette ganske sikkert ligger noget uden for selve det Forslag, som her debatteres. Jeg er for saa vidt fornøjet med, at det ærede Medlem for Odense Amts 3dje Valgkreds, fremdrog disse Bemærkninger, som jeg den Gang udtalte, thi dem staaar jeg endnu ved ganske som den Gang, og jeg har aldrig fragaaet dem. Jeg tror i det hele taget ikke, man kan sige om mig, at jeg er tilbøjelig til at ville fragaa, hvad jeg har sagt. Det kunde ikke falde mig ind; ikke alene, fordi det staaar paa Tryk, men fordi jeg mener det samme endnu. Men jeg tror, at de Herrer ved en Fordrejelse i Birkeligheden lader, som om det, jeg har sagt over for det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds, skulde staa i nogen Modsigelse med, hvad jeg den Gang sagde. Jeg sagde, den Gang det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds angreb mig, fordi jeg stattede dette Ministerium og ikke ønskede, at det skulde gaa af, at det ærede Medlem havde ikke en eneste Rendsgerning til Støtte for sin Paastand. Paa dette Punkt forstod jeg for øvrigt ikke ganske det ærede Medlem. Han sagde først, at det ikke gjaldt mig, men kun mine Benner, men dernæst talte han baade om mig og mine Benner og sagde, at vi stattede Ministeriet. Jeg ved ikke, hvorfor det ærede Medlem først undtog mig og derefter regnede mig sammen med mine Benner. Det ærede Medlem har jo vel selv i Djebliffet ingen Benner. Jeg tror vel nok, at han snart faar nogle ny Benner, men han er dog ikke kommen helt sammen med dem endnu. Det forstaaar jeg nu ikke. Jeg staaar solidarisk med mine Benner, og det gaar jeg ikke fra, og jeg har for saa vidt ikke noget imod at tage paa mig, hvad mine Benner have gjort. Men her er nu Spørgsmaalet om mig, fordi man har oplæst mine Ord. Nu synes jeg for det første, at de Herrer ikke skulle undre sig saa meget over, at jeg sagde „vi“; det synes jeg ikke, der er nogen Grund til, da man jo altid dermed vil betegne den Gruppe eller det Parti, man tilhører, og jeg er vis paa, at det ærede Medlem for Odense Amt 3dje Valgkreds ogsaa flere Gange har sagt det, stönt jeg ikke i Djebliffet kan erindre noget bestemt Tilfælde. Jeg kan nemlig ikke tro, at det ærede Medlem skulde være saa egoistisk og et saadant Segmeneste, at han ikke skulde have sagt „vi“. (Berntsen: Jeg er for besteden.) Det ærede Medlem er ganske sikkert besteden, men det er ogsaa en besteden Form at sige „vi“. Det ærede Medlem er maasse ikke besteden nok. Naar man siger „vi“, fremhæver man ikke sin Personlighed i den Grad, som naar man siger „jeg“. Vi, det

vil sige de Folk, som have den samme Mening, som jeg har, og som hører til samme Gruppe. Det vilde maaste ogsaa være bedst, om det ærede Medlem for Odense Amts 3dje Valgkreds selv sagde „vi“, da det ærede Medlem ikke bethder saa meget ved sin egen Person som ved dem, han støtter sig til. Hvis han stod alene, vilde han ikke vække saa megen Opmærksomhed ved sine Ord, som naar han staaar og taler paa de andres Vegne. Det er kun en Digression. Men hvad jeg den Gang har sagt, strider ikke imod, hvad jeg nu siger, at jeg ikke ønsker Ministeriets Forbliven. Jeg ønsker, at Ministeriet skal gaa snarest muligt, men jeg sagde det, da jeg forlod Visnepolitikken og kom ind paa Forhandlingspolitikken, som jeg endnu hylder. (Modsigelse.) Ja, det gør jeg endnu, hvor utroligt det end lyder, om jeg end ikke kan kalde det at støtte daarlige Love for god Forhandlingspolitik. Altsaa staaar det ikke i Modsigelse med, hvad jeg den Gang sagde. Mon det ærede Medlem for Odense Amts 3dje Valgkreds husker, at hvad jeg den Gang gjorde, var kun at give min Tilslutning til, hvad den daværende Ordfører sagde. Den daværende Ordfører, Grev Holstein-Ledreborg, havde paa Flerallets Vegne, hvortil ogsaa det ærede Medlem for Odense Amts 3dje Valgkreds hørte, sagt, at nu skulde der drives Reformpolitik, saa at vi for Djebliffet betragtede Minister-spørgsmaalet som dødt. Dertil sagde jeg, at det var med Glæde, jeg hørte Ordføreren sige det, fordi jeg ønskede, at det skulde siges rent ud og ikke stikkes under Stolen; det skulde siges aabent, at man ikke ønskede Krig med Ministeriet; man skulde forsøge at faa lovlige Tilstande til Veje; som jeg mente, at Forhandlingspolitikken var en god Bøjstil; men at deri skulde ligge, at man i og for sig ønskede, at et provisorisk Ministerium skulde blive siddende, det kan det ærede Medlem ikke for Alvor paastaa, og der er intet Ord, som det ærede Medlem opløste, der beviser, at jeg havde ønsket Ministeriets Forbliven. Det er efter min Mening, at gentage en utilbørlig Insinuation, som det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds kom med, og det forekommer mig, at det ærede Medlem for Odense Amts 3dje Valgkreds ikke skulde gøre den til sin. Jeg stammer mig ikke ved at have udtalt de Ord, som det ærede Medlem for Odense Amts 3dje Valgkreds læste op. Jeg har hørt dem mange Gange, saa godt som ved hvert Møde, jeg har været med til. De bliver ogsaa tit citerede af et af Bladene her; mindst en Gang om Maanedens bliver det trykt op. Det er mig altid kært at se dem; jeg staaar paa det Standpunkt,